

De Heer nodigde uit voor een feest

46 jaar lang hebben wij die uitnodigingen gehoord, en elkaar toegesproken, om deel te nemen aan het feest, om van het samenleven feest te maken.

Soms hebben we ons geëxcuseerd, maar vaak zijn wij erop ingegaan. En zo werd er een lang verhaal geschreven, dat wij hier in deze viering mogen samenvatten.

- Het was het verhaal van jeugdwerk: Chiro, Jutekoker, jongerengroepen, pluswerking...
- Het verhaal van groeiende gemeenschap: ik denk aan onze sociale bewegingen, onze groepen, buurten en koren, basisgroepen...waar mensen verbonden raakten met elkaar en elkaar bewaarden voor de eenzaamheid.
- Het was een verhaal van grote, soms tomeloze inzet, vaak verdoken, in stilte en allemaal voor niets...
- Het werd een verhaal van zingen. Verbondenheid en geloof werd uitgezongen in onze koren: kinderkoor, pluskoor, jongerenkoor, Caroluskoor, seniorenkoor, gregoriaans koor... en we mochten met z'n allen meezingen.
- Het was ook een verhaal van solidariteit: broederlijk delen, Chili, El Salvador, welzijnzorg, uze plekke, woonproject, huizen van vrede
- En door dat alles heen werd het een verhaal van kerken: ankerdagen, kom en zie dagen, ... leerden ons kerk te zien als een werkwoord dat je moet vervoegen in de eerste persoon meervoud, dat het ging om een manier van leven, getekend door gaarne zien, innerlijkheid en rechtvaardigheid.
- Sinds een goede 10 jaar werd het ook een weg om met velen samen te gaan: niet alleen Sint-Baafs, maar met de 5 kernen van onze Emmaüsparochie samen.

Het was ons verhaal, niet mijne. We zijn hem samen gegaan. Laat het duidelijk zijn: gij hebt mij tot priester gemaakt. En je bent daarvoor enorm bedankt.

Vandaag vatten wij dit verhaal samen en we kijken ernaar.

Of liever: we moeten er doorheen kijken. Want het was veel meer dan een verhaal van werken en prestatie, van 'zie eens hoe goed wij zijn, met hoevelen we zijn, hoe schoon onze vieringen zijn'.

Je moet er doorheen kijken, en proberen te zien: dit is een verhaal waar God is gebeurd. Zoveel sprak van ik ben er voor u – en dat heeft leven feestelijk gemaakt

Er doorheen kijken en zien wie wij waren als kerk: niet zomaar een club, gemeenschap, maar lichaam van Christus
Wij mochten zichtbaar maken wie Jezus is.

Ook vandaag is dat zo, we mogen kijken doorheen de feestelijke gebaren en tekenen, we mogen luisteren achter de feestelijke woorden en gezangen, om Hem te zien gebeuren, om Hem te horen spreken, om zijn Geest aan te voelen.

Morgen zal anders zijn : Hoe, weten we niet. Er zijn veel onbekenden; er staat nog zoveel te veranderen.

Maar de uitnodiging zal blijven klinken

Kerk: kom naar het feest, maakt het leven feestelijk

Niet voor jezelf, jij bent het feest niet – Je bent er alleen een teken van, middel om het leven feestelijk te maken. Niet voor jezelf, maar voor allen die rond u leven en wonen, voor hen die alleen staan, tekort hebben, vergeten zijn...

Bouw mee aan die feestelijke manier van leven, die getekend is door elkaar graag zien, innerlijkheid en rechtvaardigheid.

Wat mezelf betreft: de gezondheid heeft zijn grenzen gesteld – Ik heb het moeten leren aanvaarden.

Laat dit echter geen afscheid zijn.

Ik hoop nog wat te kunnen helpen.

Of anders gezegd: Ooit hebben wij eens met de chiroleiders in Oedelem een toneel gespeeld in drie bedrijven. Ik had een rol in de eerste twee, in het derde bedrijf was ik vrij, en dan moest ik plaats nemen in de souffleurbak en meelesen, woorden influisteren en in stilte helpen zorgen dat niemand uit zijn rol voel.

Ik hoop dus nog wat te kunnen souffleren, wat ondersteunen, wat inspiratie geven.

Soms ervaar ik het ook als Mozes: vanop de berg der stilte zal ik toekijken hoe je verder trekt, wellicht op nieuwe wegen.

Maar ik zal er zijn bij u

Ik hoop dat ik Hem mag zichtbaar maken,

En dat je Hem ziet.

Ook bij Filip. Ik ben blij dat hij er is om de verantwoordelijkheid over te nemen. Ik wil alleen vragen: vergelijk ons niet, maar kijk er doorheen: hoe God ook in hem gebeurt.

Zoals Hij gebeurt in elk van ons.

Carlos Desoete

15 oktober 2017